

MARIA ROZENKRANS: GODS WOORD IN HET HART BEWAREN

Viering zondag 6 oktober 2019 – Dominicuskerk Utrecht

Wijsheid van Jezus Sirach 24, 1+3-4+8-12+19-22; Lucas 2, 15-19

Ik zie het nóg als een plaatje voor me,
een tafereel uit mijn jeugd dat me sterk is bijgebleven:
mijn blind geworden oma met de rozenkrans dicht bij de hand.
De laatste tien jaar van haar leven was het licht in haar ogen weg
maar niemand hoorde haar ooit klagen,
terwijl zij toch niet de persoon was om passief te berusten.
Zo stapte zij In het oorlogsjaar 1944 kordaat naar de Ortskommandant,
om de naaimachine van opa, een kleermaker, terug te vragen,
toen deze door de bezetter was gevorderd, en zij zag dat opa lijkbleek werd.
Zonder omhaal gaf zij hem in haar beste Duits te verstaan
dat haar man het weghalen van zijn levensvulling niet zou overleven.
Binnen het uur was de naaimachine terug.
Waar haalde deze kordate vrouw later de overgave vandaan
om dag in dag uit te leven in het donker, binnen een kleine kamer?
De keren dat ik haar bezocht trof ik haar aan bij een radiotoestel
waarmee zij het nieuws en de godsdienstuitzendingen beluisterde,
en een rozenkrans binnen handbereik die zij keer op keer bad.

Zou het zijn dat zij in dat gebed bij Maria de rust en de kracht vond
om overeind te blijven in die moeilijke laatste jaren;
dat zij het bidden van de Rozenkrans beleefde als dichtbij Maria gaan zitten,
en zich laten binnentrekken in het geloof van Jezus' moeder:
hoe deze is omgegaan met lief en leed; hoe zij tóch 'ja' heeft gezegd
tegen alles wat zij meemaakte met haar enige zoon,
die verbaasde én verontrustte, veroordeeld en terechtgesteld werd?

Maria heeft haar zoon in het hart gedragen en in zich laten groeien,
niet enkel naar lichaam, maar ook naar geest,
ook wanneer het niet te begrijpen was, hoe en waarom het zo moest.
Het is een niet te vatten boodschap wat de engel haar aankondigt
en wat de herders gehoord hebben van de hemelbode.
Maar zij *'bewaart de woorden in haar hart'*.
Maria is het toonbeeld van geloven, de belichaming van gelovige overgave.
Als nieuwe ark van het verbond draagt zij het geheimvolle Woord in zich
én draagt het uit, laat het gaan de wereld in.

Niet enkel bij Jezus' geboorte geeft zij het ruim baan, maar ook later in Kana.
Nadat Jezus gezegd heeft dat het zijn zaak is wat hij gaat doen
zegt zij tot de bedienden: Doet alles wat hij u zal zeggen.
En onder het kruis geeft zij hem op een andere manier ruim baan
zij stáát daar, nauw verbonden met Jezus' inzet
zijn leven te geven voor een nieuwe wereld, voor de ware vrijheid.
Hoe verschrikkelijk ook, zij gaat erin mee.

Het leven van haar zoon, haar vlees en bloed,
laat zij, als in een nieuw baringsproces, uitgaan naar velen.
Oude afbeeldingen van Maria tonen haar zetelend als *Vrouwe Wijsheid*
- in de lezing uit het boek Spreuken hoorden we van haar -
met het Jezuskind, staande op haar knieën, naar ons toegekeerd
In het Salve Regina zingen wij straks: *'Toon ons Jezus, de vrucht van uw schoot'*.
Zij laat hem van haar weggaan naar ons toe.

Alle aandacht vraagt zij voor hem die Gods gezicht is naar ons toe,
het gelaat van Gods betrokkenheid op ons mensen.
Want door ons leven daadwerkelijk te delen en voor ons uit te gaan
wijst Jezus ons ook in de moeilijkste momenten
een weg naar een toekomst die goed mag heten.
Zijn geboorte en leven, zijn dood en zijn opstanding
maken zichtbaar hoe God begaan is met ons.
In de grote en soms zware momenten van Jezus' bestaan
komt *'het geheim' van Gods liefde* aan het licht:
hoe Hij in Jezus ons voorgaat op de soms zware levensweg.

Daarom spreken we van *'de geheimen' van de rozenkrans*
wanneer wij tijdens een herhaald 'wees gegroet'
met Maria Jezus' leven stap voor stap overdenken
en het stukje bij beetje gaan herkennen als ook een weg voor ons:
een weg door momenten van 'dood' naar nieuw en echt 'leven'.
Het is de weg van de liefde die alles verduurt en draagt,
van het geloof in 'luctor et emergo',
van de hoop dat het tóch goed komt.

Jozef Essing o.p.